

NO (Google translate):

Regnar og Kraka

En dag ble Regnars kone, Thora, syk og døde, det var en stor sorg for Regnar, og han satte et par jarler for å styre landet med sønnene, og etterpå samlet han noen menn og dro på vikingturen. Han herjet i mange land og ble kjent som den forferdelige Regnar Lodbrog. En sommerkveld var Regnar Lodbrog med skipene sine i nærheten av Lindencæs på kysten av Norge. Han la ut i en smal fjord utenfor en gård som heter Spangerhede, og tilbrakte natten ved bredden.

Neste morgen sendte Regnar to personer på land for å bake brød. Da de to ankom land, oppdaget de Spangerhede-gården og trodde de kunne låne en ovn fra bonden.

Foran gården møtte de en gammel skitten tisper som var så stygg at de først trodde hun var en heks.

“Hvem er du?”

“Vi er folket i Regnar Lodbrog,” sa de. “Vil du hjelpe oss å bake brød til kongen vår?”

“Jeg heter Grima. Jeg er kona her på gården, sa tisperen. “Hendene mine er krøye og stive, så min hjelp er ikke verdt mye. Men datteren min, Kraka, er oppe i fjellet med kyrne våre. Hun kommer snart, og hun kan hjelpe deg.

Da begynte Regnars menn å skru på komfyren, så det var varmt til Kraka kom hjem igjen.

Den morgenen satt Kraka på en stein og så ut over havet. Kraka la merke til noen store skip som hadde lagt til for natten i fjorden i kort avstand fra gården. Hun hastet ned til en liten bekk for å vaske seg, selv om Grima hadde forbudt henne å vaske, så folk skulle oppdage hvor vakker hun var. Øynene hennes var blå som innsjøene i fjellet, det lyse håret var så langt at det nådde helt ned til bakken, og det skinte som den vakreste silke.

Da Kraka var ferdig med å vaske, skyndte hun seg ned til gårdsplassen.

Hun så nysgjerrig på folkene til Regnar, for dette var første gang hun så fremmede menn på Spangerhede.

De to mennene stirret like overrasket på Kraka.

“Er den vakre jenta virkelig datteren din?” Sa en til Grima.

- Det er hun! Grima svarte.

“Det er ikke mye likhet mellom deg,” sa den andre. - Jeg har aldri sett en så fin jente.

- Hva vil du her i hagen? Spurte Kraka.

- Mennene fortalte at de hadde kommet for å bake brød til kong Regnar, og Kraka lovet å elte deigen for dem.

De to mennene begynte nå å bake brød fra deigen som Kraka eltet. Men de var så opptatt med å se på det vakre ansiktet hennes at de glemte helt å følge med på brødet. Brødet brant derfor og ble svart og hardt som stein. Da mennene var ferdige med brødet, dro de tilbake til skipene. Likemennene deres var rasende da de så det stekte brødet. De krevde nå at Regnar skulle straffe dem for deres latskap.

- Ligget du og sov i stedet for å passe på arbeidet ditt? Spurte Regnar sint.

De to mennene sa nå at de hadde sett en jente som var så utrolig nydelig at de ikke kunne holde øynene opp for brødet.

Hun var så vakker, sa de, at ingen i verden kunne overgå henne i skjønnhet.

- Hun kan ikke være så vakker som Thora! Regnar sa bestemt.

Men de to mennene hevdet hardnakket at Kraka var så vakker som Thora hadde vært.

“Det er folk på skipene mine som har god sans for sakene,” sa Regnar - jeg vil sende dem i land slik at de kan se på jenta. Hvis de virker som deg, bør du være lei deg. Men hvis du har løyet, må det koste deg dyrt.

Regnar Lodbrog hadde ikke tenkt på andre kvinner siden Doras død. Men jo mer han hørte om den vakre Kraka, desto større var ønsket om å se henne.

Han tenkte nøye og sa da til mennene som ville komme inn og se på jenta: - Hvis Kraka er så nydelig som blir sagt, ber henne komme ut til skipet mitt. Men jeg vil legge henne på en liten rettssak for å se hvor smart hun er. Skjønnhet alene er ikke nok for meg!

- Hvilken rettssak skal vi legge til henne, King? Mennene spurte.

- Hun må ikke komme kledd eller naken, mett et eller faste. Hun må ikke komme alene, men ingen mennesker må følge henne.

Mennene så på hverandre i påvente av, men de sa ingenting.

Da folk fra Regnar Lodbrog kom opp til gården, møtte de Grima, og de ba henne umiddelbart ringe Kraka.

Og da Kraka kom, måtte de innrømme at hun var minst like deilig som de uheldige brødbakerne hadde fortalt henne.

“Kongen vår har befalt deg å komme ut til skipet hans,” sa folket i Regnar. - Men du må ikke være kledd eller naken, mett et eller faste. Du må ikke komme alene, men ingen mennesker kan følge deg.

“Hun kan ikke gjøre det,” gråt Grima. - Kongen må være gall!

“Han ville ikke ha sagt det hvis det ikke var mulig,” sa Kraka rolig.

- Jeg trenger å finne ut hva han mener. Gå tilbake nå bare til kong Regnar og fortell ham at jeg vil komme ut til skipet hans i morgen.

Det svaret brakte mennene da Regnar.

Kraka lå våken hele natten og tenkte på den underlige testen som Regnar Lodbrog hadde satt henne på. Men neste morgen sa hun til Grima: - Om kort tid går jeg ned til skipene, men først vil jeg bytte. Jeg vil pakke meg inn i et fiskenett og la det lange håret mitt falle over. Da er jeg ikke naken.

Så biter jeg i en løk, for da har jeg ikke spist og likevel faster jeg ikke. Jeg tar hunden din. Da kan ingen si at jeg kommer med et menneske, og likevel kommer jeg ikke alene.

Da Kraka nådde skipene, var det stor mas på stranden.

Noen menn stekte kjøtt over en bål. Andre øvde i sverd og atter andre avfyrt mot et mål de hadde satt seg fast i sanden.

Da Kraka nærmet seg, så hun Regnar Lodbrog på skipet sitt se på mennene sine.

Da Regnar og mennene hans så Kraka, stirret de på den vakre jenta og glemte alt om mat og våpen.

- Hvem er du? Regnar ropte til henne.

“Jeg er Kraka du sendte etter, konge,” svarte Kraka.

Regnar ba straks mennene sine om å roe henne ut på skipet.

- Lover du meg fri vilje, kong Regnar? Spurte Kraka.

- Du kan stole på meg trygt! Han svarte.

Da Kraka nådde skipet, nådde Regnar hånden hennes for å hjelpe henne ombord. Samtidig hoppet Krakows hund frem og bet ham i hånden. Men en av Regnars menn gikk raskt frem og drepte hunden.

- Er det din måte å holde et løfte på, King? sa Kraka

"Du må få en full mannsavgift for hunden din," sa Regnar. Han hentet nå Toras gullbroderte kappe og ga den til Kraka.

"Du er så smart som du er vakker," sa han. - Hvis du vil som meg, drar du med meg til Danmark umiddelbart som min dronning.

"Jeg vil ikke godta gaven og tilbudet ditt nå," sa Kraka. - Men hvis du ikke ombestemmer deg, kan du hente meg neste år på samme tid.

Regnar var ikke fornøyd med det svaret.

"Jeg har aldri mening om den saken," sa han. - Du kan like gjerne reise med meg nå.

Men Kraka ville ikke bøye seg.

"Du kan hente meg neste år hvis du ikke har ombestemt deg," gjentok hun.

"Da må det være som du ønsker," sa Regnar - for jeg vil ikke tvinge deg!

Han ba nå mennene sine om å roe Kraka i land, og dermed skilte de seg.

Mens Regnar Lodbrog drageskip seilte langt og bredt det neste året, gikk Kraka som før og voktet kyr i de grønne skråningene ved sjøen.

Da hun dro ut om morgenen, så hun ofte skip dukke opp i horisonten, men de seilte alltid forbi Spangerhede.

Tidlig en morgen oppdaget Kraka endelig en stor flåte drageskip på vei ut mot Spangerhede. Foran så hun skipet av Regnar Lodbrog med korpbanneret høyt i masten, og skjold og jernkledde slag langs rekkverket.

Midt på dagen ble det mottatt en melding fra Regnar om at han ventet på Kraka med lengsel.

"Si til kongen din at jeg kommer til skipet hans i morgen," sa Kraka til mennene.

Regnar måtte da ta seg av den meldingen.

Tidlig neste morgen gikk Kraka til sengs der Grima og mannen hennes sov.

"Våk opp og hør hva jeg har å si til deg," sa Kraka. - Jeg vet at det var du som drepte fosterfaren min, Hejer, da jeg var liten jente. Du fortjente ikke bedre enn at jeg ble hevn på deg! Men jeg har bodd her så lenge at jeg ikke vil skade deg. Men husk en ting! Dine siste dager på denne jorden vil bli verre og verre, og de siste de verste!

Så forlot hun gården og gikk ned til skipene.

Da Kraka hadde kommet om bord, beordret Regnar straks folket sitt til å tenne anker og satte kurs mot Danmark.

Kraka sto ved skinnen mesteparten av dagen og så de store drageskipene splitte bølgene. Hun var innhyllet i Thoras gullbroderte kappe, og hun gledet seg over å bli akkompagnert av vikingkongen til sjøs.

På slutten av dagen kom Regnar til henne.

"Jeg har ventet på deg lenge," sa han og la armen rundt henne. - La oss sove sammen i kveld. Men Kraka ristet på hodet.

“Nei, la oss vente til vi kommer hjem til hagen din,” sa hun. - Da kan vi ha et bryllup ... Ellers vil folk si at kongen deres har elsket med en enkel bondedatter, og det vil bringe skam på barna vi har.

Regner så lenge over havet.

“Det blir som du ønsker,” sa han til slutt. De fikk god vind og nådde Danmark om noen dager.

Aldri før kom Regnar i land før han var klar for en stor fest. Han ønsket at en skulle feire bryllupet og hjemkomsten på en gang.

Men Kraka var av en annen mening. - La oss feire hjemkomsten i dag og bryllupet vårt i morgen, sa Hu. - Det kan lett skade oss hvis du ikke lar meg gi råd!

- Hva kan skje med oss? Regnar lo og ristet på hodet.

Så gikk han inn i salen for å drikke med jagerflyene sine.

Sent på natten kom Regnar inn i Krakows kammer og ville ligge hos henne.

“La meg være i fred,” sa hun. En ulykke skjer med oss hvis du ikke lar meg bestemme.

- Hvor lenge vil du sove alene? Spurte Regnar irritert.

“Tre netter,” sa Kraka. - Ellers vil vårt første barn lide for utålmodigheten din.

- Hva ville skje med barnet vårt? Spurte regn.

- Den eldste sønnen vår blir født med et bryst, der andre blir født med sterke bein! sa Kraka.

- Jeg kan se det tydelig.

“Jeg tror ikke på den slags overtro,” sa Regnar. - Du har viljen din på skipet. Nå vil jeg bestemme. Og det viste seg slik han ville!

Tiden gikk og Kraka og Regnar bodde godt sammen.

Regnar elsket sin kone kjær og han hadde ikke vært så glad og munter siden Thora døde.

Tidlig neste vår fødte Kraka en stor gutt. Gutten fikk navnet Ivar.

Da Ivar begynte å vokse, viste det seg at bena var beinfrie, og det var grunnen til at han fikk tilnavnet Benless, men du kan også lese om ham under navnene Ívarr hinn Beinlausí Ragnarsson, “Ingvar” The Boneless “”, “The Beinles ”eller” Hyngwar “. Men ellers gjorde han ingen feil. Han var stor og kjekk og klokere enn de fleste. Men Regnar og Kraka hadde flere sønner. Den andre sønnen fikk navnet Bjørn, den tredje var Hvidskerk og den fjerde Ragnvald.

Regnar Lodbrog lå i Viking hver sommer, men om vinteren satt han og hans menn i salen og snakket om fedrene og deres egne eiendeler i det fremmede.

På den måten vokste guttene opp. De satt vinter etter vinter og hørte på de gamle legendene, og drømte om dagen de kunne dra på sin egen Viking-tur.

Så snart de var gamle nok, lærte de å ri og svømme, seile og hvile. De var ikke helt gamle før de var like dyktige til å bruke sverd og spyd som Regnars voksne.

Ivar Benloos var den klokeste av dem. Brødrene gjorde ingenting før de hadde lyttet til hans råd.

Ivar kastet en stol mellom to barer, båret av fire menn. På denne måten kunne han være med alle steder.

